

Política | Actualitzat el 06/11/2018 a les 17:40

Miquel Sellarès: «La Crida, en lloc de batallar amb ERC, ha de recuperar vot del pujolisme»

L'històric independentista i exdirector general de Seguretat es mostra crític amb la direcció del procés: "Hi ha hagut molta innocència, manca de previsió i d'estratègia"

Miquel Sellarès | Adrià Costa

Pujolista de les hores difícils i expulsat de CDC per denunciar casos de corrupció. Aquesta dada de la seva biografia ja dibuixa una personalitat singular, la de Miquel Sellarès. De criteri independent, sempre s'ha sentit còmode en espais transversals, des que va quedar impregnat de la cultura unitària de l'Assemblea de Catalunya que va intentar reproduir com a impulsor de l'ANC.

Sellarès (Barcelona, 1946) va ser director general de Seguretat Ciutadana (1983-84) i secretari de Comunicació del govern de Pasqual Maragall, el 2004. La seguretat nacional és una de les seves obsessions, tema sobre el qual genera debat des de la presidència del Centre d'Estudis Estratègics de Catalunya (<http://ceec.cat/>). En aquesta entrevista es mostra crític amb la direcció del procés i opina sobre els serveis d'intel·ligència i els Mossos d'Esquadra.

- L'ha sorprès la gravetat de les penes que demana la Fiscalia contra els dirigents sobiranistes (<https://www.nacioidigital.cat/noticia/166050/peticions/preso/liders/proc/dinamiten/credit/sanchez>) ?

- Sorprès? Miri, amb aquestes peticions de penes, les argumentin com les argumentin, (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166023/aixi/justifica/fiscalia/rebellio/amb/violencia/dels/liders/p roc>) és evident que ens volen humiliar i castigar. Hem de pensar que el nacionalisme espanyol és molt coherent i sempre actua seguint aquella consigna que diu "*Todo por la Patria*". I per ells, "*todo*" vol dir "*todo*".

- S'ha complert un any de l'octubre català. Com ha viscut aquest temps?

- He de dir que per un seguit de temes personals i familiars he estat una mica apartat aquests darrers mesos. Però també he de dir que a partir de cert moment no vaig veure clares algunes coses del procés. Després de l'afer de les declaracions del jutge Santiago Vidal, o de la creació d'un suposat estat major del procés, tot això em va generar certa desconfiança pel fet que les forces catalanes no s'adonaven que tenien un estat enfront. Un estat que té 300 anys d'història. Quan observo el que va passar l'1-O, encara penso que l'estat espanyol hagués pogut ser més dur. Recordem el que va fer el Regne Unit a Irlanda el 1916, o França a Algèria. O la repressió a Euskadi. Hi ha hagut molta innocència, molta manca de previsió i d'estratègia. Diria més coses, però mentre hi hagi presos polítics i exiliats és prudent que callem un mica. L'endemà que surti l'últim pres i torni el darrer exiliat caldrà fer una catarsi.

- El veig molt crític.

- Hi va haver certa irresponsabilitat en tot el que van ser les estructures d'estat, entre cometes. En el procés hi ha hagut massa xixarel·los dirigint àrees molt rellevants. El que sí que s'ha de destacar molt, a més dels companys que són a la presó, és la gent. La sorpresa més gran del procés ha estat la gent, i entre ella, aquesta generació que està entre els 40 i els 70 anys, que va posar molta fe en la transició democràtica, i que s'hi va posar al front. I que continuen, que tornarien a fer-ho. Això és el que la intel·ligència de l'Estat -que és diferent de les clavegueres- ha vist i li preocupa. Hem guanyat la gent i hem perdut la batalla política. Però això no vol dir que hàgim perdut la guerra, que serà pacífica i democràtica.

"Devem ser dels únics països del món que volen ser estat que no tenim serveis d'intel·ligència"

- Quina ha estat la gran diferència? Què ha faltat?

- Hi ha una cosa que s'ha de dir. La nostra gent no té sentit d'Estat. A Espanya la gent valora les seves institucions, la policia, la monarquia. Sort n'hem tingut de l'actuació dels Mossos en la lluita antiterrorista. Devem ser dels únics països del món que volen ser estat però que no tenim serveis d'intel·ligència. La Caixa, el Sabadell, les grans empreses tenen serveis d'intel·ligència. Li diuen departament de risc.

Miquel Sellarès. Foto: Adrià Costa.

- S'acaba de presentar la Crida Nacional
(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165728/crida/funcionara/partit/situa/puigdemont/president/impulsor>) . L'independentisme s'ha d'aplegar rere una única plataforma?

- Miri, jo vaig ser dels fundadors de l'Assemblea de Catalunya. Hi havia des de la Lliga, per la dreta, fins als trotsquistes per l'esquerra, passant pels pujolistes com jo. No he cregut mai en les unanimitats ni en els lideratges indiscutibles. Vaig conèixer el lideratge de Jordi Pujol, que va tenir coses positives i negatives. Més positives que negatives. Però vaig dir que mai més. Un avantatge que tenim els catalans, superior al que tenien escocesos i quebequesos, és que som molt plurals. Tenim des del pujolisme a la CUP, amb Esquerra. A l'Assemblea de Catalunya teníem catorze grups polítics diferents.

- Com valora el projecte de la Crida Nacional?

- Jo vaig ser expulsat de Convergència per ser el primer que va denunciar casos de corrupció. Però dit això, Convergència va ser una gran suma i oblidar-nos dels 23 anys de govern Pujol seria oblidar que sense això no estaríem aquí. D'on surten l'escola catalana, la sanitat, els Mossos? I en això cal recordar, a banda de Pujol, els Ramon Trias Fargas, Macià Alavedra i Miquel Roca, una figura important.

- I la Crida?

- Sobre el que diu de la Crida, crec que alguns s'entesten a veure qui és més independentista, i aquí s'equivoquen. Jo crec que no ens hauria de preocupar la gent que pot votar o no Esquerra Republicana, sinó què passa amb tota la gent de centre dreta o dreta que donava suport a Pujol. Necessitem aquesta gent per donar el salt. A ERC estan neguitosos per arrossegar vots dels comuns, però jo als pujolistes els diria que es fessin amb els 200.000 o 300.000 vots de la

moderació catalana. La Crida, en comptes de batallar amb ERC, hauria de concentrar-se a recuperar vots de l'antic espai del pujolisme.

- Ha estat fundador de l'ANC i ha estat a la direcció d'Òmnium. Com n'ha vist l'evolució?

- El paper de l'ANC ha estat i és molt important. Potser no ha sabut adaptar-se prou al moment i patrimonialitzar tot el que ha fet. Ara corre el risc de quedar-se en un espai estret. Òmnium és l'estructura més forta que té el país: 120.000 socis, una xifra impensable fa uns anys. En aquest país, una persona que ha esdevingut un símbol per a la immensa majoria és Jordi Cuixart. Necessitem molts Cuixarts. Hi ha hagut també figures que han jugat papers destacats com Marcel Mauri i Marina Llansana.

- En temps del franquisme, el gruix de les forces democràtiques es van aplegar sota un lema. Ara quin hauria de ser el lema que reunís les forces de la democràcia catalana?

- Ara serien tres punts. El primer: presos al carrer i retorn dels exiliats. Segon punt: superar el marc autonòmic. I finalment, una especificitat de Catalunya en el context europeu.

"Catalunya encara no té un projecte de seguretat nacional"

- Va ser director general de Seguretat Ciutadana i ha expressat sovint opinions crítiques sobre la manca d'una cultura de seguretat. Com ha vist l'actuació dels Mossos en aquests darrers anys?

- La classe política catalana ha estat, en general, indolent pel que fa a la política de policia. No s'és prou conscient de la importància d'una policia. Catalunya encara no té un projecte de seguretat nacional. Però malgrat la nostra classe política, en aquests 35 anys hem estat capaços de crear un model incipient de seguretat que inclou 35.000 persones, entre mossos, bombers, policia local, protecció civil, rurals i serveis d'emergències mèdiques. Això podria ser un potent aparell de seguretat. Tenim efectius i bons professionals. Hi ha dos treballs interessants en aquest sentit que voldria esmentar, un llibre de Jaume Bosch, *La nostra policia*, que es presentarà properament, que recorre la història dels Mossos des de l'inici de la Generalitat recuperada. I un treball que està elaborant Marc Costa, actual director general d'Agents Rurals, que serà el llibre blanc sobre seguretat nacional.

Miquel Sellarès: "Als pujolistes els diria que es fessin amb 200.000 o 300.000 vots de la moderació catalana".
Foto: Adrià Costa

- Què va canviar amb els atemptats d'agost del 2017?

- Està clar que amb la seva actuació enfront dels atemptats terroristes de l'agost del 2017, els Mossos van guanyar autoritat i prestigi. Per això l'Estat va reaccionar intentant destruir la seva cúpula. Els Mossos han patit molt. No es tracta només del major Trapero, que és un gran professional. Els Mossos no van rebre cap consigna, van actuar en tot moment tal i com se'ls va ensenyar, i amb respecte a la ciutadania. L'1 d'octubre, van tancar més escoles i van recollir més urnes que els altres repartint hòsties.

- Malgrat això, la fiscalia demana 11 anys per al major Trapero.

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/165968/fiscalia/endureix/acusacio/contra/trapero/tamb/imputa/rebellio>)

- És inconcebible. De fet, ho és que els caps dels Mossos siguin processats mentre comandaments de la Guàrdia Civil com Pérez de los Cobos han estat condecorats. Voldria dir que jo no tinc res en contra de la Guàrdia Civil. Catalunya li deu un homenatge.

"L'1-O hi va haver algunes desenes de guàrdies civils que es van resistir a participar en la repressió"

- A la Guàrdia Civil?

- Sí. Pel paper que va jugar el juliol de 1936 al posar-se al costat de la Generalitat per esclafar l'aixecament feixista
(<https://www.naciodigital.cat/noticia/135715/guardia/civil/entre/repressio/lleialtat/republicana>) .

- Es refereix al general Aranguren.

- I al coronel Escobar, i als oficials que Franco va fer afusellar. La Guàrdia Civil ha tingut un problema: el tipus de lluita antiterrorista, que va embrutir la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Se'ls va permetre utilitzar uns mètodes determinats. Pérez de los Cobos volia ofegar un pres d'ETA. Si a això se li afegeix que a les acadèmies és normal l'"*ja por ellos!*", hi ha un problema. L'Estat té un gravíssim problema de readaptació dels cossos de seguretat. Això no vol dir que no hi hagi centenars de membres dels cossos policials que voten partits democràtics. I voldria dir en positiu que hi va haver algunes desenes de guàrdies civils que es van resistir a participar en la repressió. Per això en alguns pobles no van actuar els guàrdies civils del lloc.

"Personatges com Villarejo no s'entenen sense l'embrutiment dels cossos policials en la lluita antiterrorista"

- Les gravacions del comissari Villarejo han deixat en evidència les clavegueres de l'Estat. Què en pensa?

- Jo voldria separar, com he dit abans, els serveis d'informació de les clavegueres. Tinc un cert respecte pel CNI, que es va embrutir també en la lluita antiterrorista. Però l'actual director, Félix Sanz, està format a l'exterior, ha estat a l'OTAN, és un bon professional. A Catalunya, hi ha un professional com Joan Delort, que porta molts anys, i n'hauríem de tenir molts de Delorts. En l'entorn dels governs del PP, i també de sectors del PSOE, van proliferar funcionaris com Villarejo, sorgits a l'escalf de l'embrutiment de la lluita antiterrorista, que no s'entenen sense ella. I tenen un altre tret: són patriotes. Ells defensen la pàtria.

Miquel Sellarès. Foto: Adrià Costa.